

ת"פ 23087/06/17 - מדינת ישראל נגד עבדאלהאדי אבו סיף (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 23087-06-17 מדינת ישראל נ' אבו סיף(עציר)
מ"ת 23137-06-17
מ"י 17675-06-17

11 ספטמבר 2017

מספר פל"א 246932/2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
על ידי באי כוחה עו"ד גנית אטיאס ועו"ד שרון לוי
נגד
הנאשם
עבדאלהאדי אבו סיף (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
על ידי בא כוחו עו"ד יוסי הכהן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

גזר הדין יינתן היום בשעות הצהריים. שב"ס מתבקשים להותיר את הנאשם בהיכל בית המשפט.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ז, 11/09/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדיון, שימוש במסמך מזויף, נהיגה ברכב ללא ביטוח וללא רישיון וכן התחזות לאדם אחר.

עמוד 1

על פי המתואר בכתב האישום הראשון ביום 7.6.17 נמצא הנאשם נוהג ברכב בכביש 40 כשאין ברשותו אישור כניסה או שהייה כדין ומבלי שזה אוחז ברשותו רישיון נהיגה וביטוח על פי חוק. במעמד האמור לעיל התייצג הנאשם בכזב בפני השוטר שעצר אותו לבדיקת רישיונות על ידי כך שהציג לו תעודת זהות מזויפת הנושאת את שמו של ג'מאל ג'זאווי כשתמונתו של הנאשם עליה, בודעו שמדובר בתעודת זהות מזויפת.

על פי האמור באישום השני ביום 8.4.13 סמוך לשוב מיתר נמצא הנאשם בתחומי המדינה מבלי שהחזיק בידו אישורי כניסה או שהייה כדין. במעמד המתואר לעיל, מסר לשוטרים שעצרו אותו כי שמו הוא יחיא אבו סוף וזאת בכוונה להונות.

טיעונים לעונש:

באת כוח המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם תוך שהדגישה את ההחמרה המתבקשת בשים לב לעבירות הנלוות. לדבריה מדובר במי שמידת הפגיעה שלו בערכים המוגנים נמצאת במדרג הגבוה וזאת בשים לב לשילוב של שהייה בישראל שלא כדין יחד עם שימוש בתעודת זהות ישראלית ונהיגה ברכב ללא רישיון וביטוח. כן התייחסה לעבירה הנלווית באישום השני שם זה התייצג בשמו של אחר בכוונה להונות את השוטר. בגין כל אלה עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-14 חודשים באישום הראשון ובין 3 ל-9 חודשים באישום השני. בגדרי המתחם הפנתה להרשעתו הקודמת וטיב העבירות בהן הורשע. בשל כל אלה זו סבורה כי יש למקם את עונשו ברף הבינוני של כל מתחם לצד ענישה נלווית והחלה במצטבר של המאסר המותנה.

ב"כ הנאשם מנגד הפנה לעובדה כי מדובר במי שנותן את הדין בגין כניסה לישראל בפעם השניה בחייו, וכי גם אם זה הורשע בעבר ונידון לעונש מאסר הרי שזה כבר נתן את הדין על מעשים אלו ואין להענישו עליהם פעם נוספת. העבירות הנלוות נועדו להכשיר את כניסתו ואין המדובר בעבירות פליליות העומדות בפני עצמן. הגנה הוסיפה והפנתה את בית המשפט לעובדה כי כתב האישום השני נוגע לכניסה מלפני כ-4 שנים, עובדה אשר היא לכשעצמה אמורה ליתן לו משקל נמוך, לא זו בלבד, הרי שהעבירה הישנה שממנה התעלמה המאשימה עד עתה היא זו שמפעילה את המאסר המותנה, נתון אשר יש בו כדי להביא לחפוף אותו באופן מלא לעונש שייגזר על הנאשם בגין כניסתו האחרונה. לכל אלה הוסיף את הודאתו של הנאשם ונטילת האחריות וכן את יתר נסיבות חייו ומאפייניו האישיים אשר הביאו אותו להיכנס לישראל לצורכי פרנסה.

דין והכרעה:

בביצוע עבירות השב"ח, פגע הנאשם בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובזכותה להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות מתן היתרי שהייה. כך גם, יש בעבירות שהייה הבלתי חוקית משום הכבדה על רשויות אכיפת החוק וכוחות הביטחון, הנדרשים להשקיע משאבים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם אם מדובר בשב"חים שנכנסים לצרכי פרנסה. אין גם להתעלם מהעובדה כי בעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, טמון סיכון פוטנציאלי לביטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

יחד עם זאת, בעניין אלהרוש צויין כי מקום בו מדובר בנאשמים אשר נכנסו שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל אך ממניעים כלכליים ולצרכי פרנסה, הרי שמידת הפגיעה שלהם באינטרס המוגן של בטחון המדינה הינה פחותה.

אשר לעניינו של הנאשם שבפניי, הרי שבנוסף לשהייה הבלתי חוקית, מיוחסות לו באישום הראשון עבירות של שימוש במסמך מזויף, נהיגה ברכב ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה. במעשיו אלו פגע הנאשם גם בערכים המוגנים של הסדר הציבורי, שלטון החוק, וכן בטחון המשתמשים בכביש.

ככל שהדבר נוגע לעבירה של שימוש במסמך מזויף, עצם השימוש בתעודה מזויפת מלמד כי כוונתו של הנאשם הייתה לשהות שלא כדין בישראל יותר מפעם אחת. כך גם השימוש במסמך מלמד באופן אינהרנטי על תכנון שקדם לביצוע העבירה. הנאשם הצטייד בתעודה ועשה בה שימוש לעת מצוא עת הציגה לשוטר שעצר אותו.

זאת ועוד, שימוש בתעודת זהות ישראלית מזויפת מצדיק החמרה שכן השימוש בתעודת זהות ישראלית נועד להסוות את עצם היות המחזיק בה שוהה בלתי חוקי, ויש בה, ולו מבחינה פוטנציאלית, מתן אפשרות לבצע פעולות נוספות תחת אותה זהות בדויה מעבר לשהייה ללא כל מגבלה בכל תחומי המדינה. דברים אלו נאמרים במאובחן מאישור שהייה שלא כדין שבו גם אם הפרטים מזויפים האוחז באותו רישיון אינו מסתיר מפני גורמי אכיפת החוק את דבר היותו תושב הרשות כאשר אישורים אלו מוגבלים למקום עבודה ספציפי תוך תיחום לשעות העבודה מוגדרות.

כך גם אין להקל ראש בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח בשים לב לחשש לפגיעה בבטחון המשתמשים בכביש והן לנזק הכלכלי והיה וחלילה יהיה מעורב הנאשם בתאונה. במצב דברים זה הכיסוי יהיה באמצעות חברות כדוגמת "קרנית" אשר בעקיפין הפרמיות בעניינן מגולגלות מכספי הציבור.

זאת ועוד, באישום השני מיוחסות לנאשם עבירות נוספות של כניסה לישראל והתחזות לאדם אחר. גם כאן אין המדובר בכניסה ללא עבירות נלוות באשר הנאשם מסר לשוטרים שמו של אחר וזאת על מנת להונות אותם ולמנוע את גילוי זהותו האמיתית.

מנגד ולקולא, תילקח בחשבון העובדה כי מרביתן של העבירות הנלוות הינן חלק מהתופעה השב"חית ולא עבירות פליליות העומדות בפני עצמן. כך גם יילקח בחשבון חלופי הזמן המשמעותי מאז כניסתו הראשונה של הנאשם והעובדה כי מעשיו בוצעו על רקע מצוקה כלכלית.

לאור אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ומהותן, התחכום והתכנון המוקדם שקדם להם, הריני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין 4 ל-10 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא, תילקח בחשבון הודאתו, הודאה שיש בה משום הבעת חרטה, נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד תילקח בחשבון המצוקה הכלכלית שהביאה את הנאשם כאמור "לגנוב את הגבול" ולהסתכן בהעמדה לדין. מדובר בתושב השטחים אשר בשים לב להעדרה של מעטפת משפחתית תומכת, מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל.

מנגד ולחומרא, לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2012 בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, תקיפה סתם והתחזות כאדם אחר במטרה להונות. עיון בגזר הדין מלמד כי במקרה זה תקף הנאשם שלא כדין וללא סיבה של ממש קטין עמו נפגש במהלך חגיגות ל"ג בעומר. בית המשפט גוזר על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מותנה בן 4 חודשים שהינו בר הפעלה בענייניו.

עבר פלילי זה יש בו ראשית לאבחן את הנאשם מאותם נאשמים בהם דנה הלכת אלהרוש, היינו נאשמים שנכנסו לישראל לצורכי פרנסה, ללא ביצוע עבירות נלוות וללא הרשעות קודמות. יתר על כן, נמצא כי בכל אחת מכניסותיו של הנאשם לישראל שלא כדין זה פעל לסכל ולהכשיל את השוטרים שביקשו לברר זהותו כאשר פעמיים מסר שמו של אחר ובכניסתו האחרונה הגדיל עשות והצטייד במעוד מועד בתעודת זהות מזויפת אותה הציג לשוטר.

יש באמור לעיל כדי לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל מה לשיקולי הרתעת הרבים נוכח נפוצות העבירות בהן זה הורשע.

אשר למאסר המותנה בן 3 חודשים מת.פ. 26619-05-12 שהינו בר הפעלה בענייניו, על דרך הכלל יש להפעילו במצטבר לכל עונש מאסר אחר. בענייניו של הנאשם שבפניי סבורני כי יש להפעילו כשרובו בחופף לעונש המאסר בגין התיק שבכותרת וזאת מן הטעמים הבאים:

ראשית יש לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם אשר סבורני כי נכון שתבוא לידי ביטוי גם במסגרת אופן הפעלת המאסר המותנה. יתר על כן, מדובר במאסר מותנה שהושת על הנאשם מלפני 5 שנים. המאסר על תנאי הופעל הלכה למעשה נוכח שינוי מדיניות העמדה לדין של המאשימה שפתחה מחדש את התיק בגין כניסתו של הנאשם בשנת 2013 כאמור באישום השני. כניסה זו היא שמביאה להפעלה של המאסר המותנה. לא בלי קשר, יש לתהות הכיצד לא הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בגין כניסה זו כאשר הנאשם עמד בקריטריונים להעמדה לדין עוד בשנת 2013 בשל אותו מאסר מותנה.

סוף דבר מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 7.6.17.

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים מת.פ. 12-05-26619 כך שחודש ממנו יהיה במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל והיתרה בחופף. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 7 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו.

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של זיוף או שימוש במסמך מזויף.

ה. 6 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה. אין לנאשם רישיון נהיגה להפקיד.

ו. 750 ₪ קנס או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.10.17.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

ניתן והודע היום כ' אלול תשע"ז, 11/09/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט